

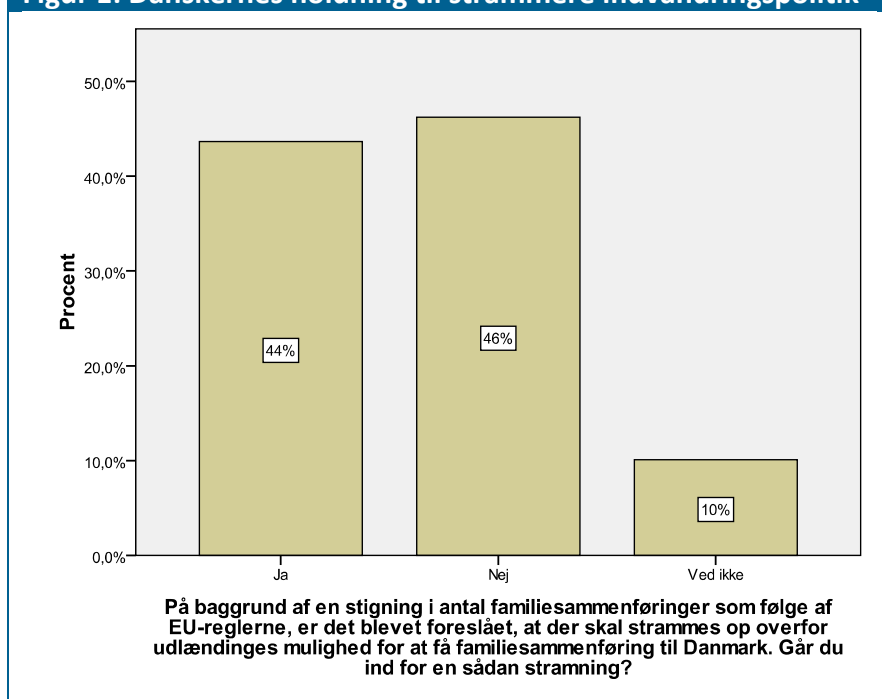
IKKE FLERTAL FOR STRAMMERE FAMILIESAMMENFØRINGSPOLITIK

Der er ikke flertal i befolkningen for at gennemføre en stramning af reglerne for familiesammenføring. I en undersøgelse gennemført af Catinet for CEPOS svarer 44 procent, at de går ind for en sådan stramning, mens 46 pct. Angiver, at de ikke støtter en yderligere stramning. 10 pct. svarer ved ikke. Undersøgelsen er bemærkelsesværdig, da resultatet kan tolkes som et tegn på en "strammingsmæthed" i befolkningen. En manglende opbakning til stramninger vil sandsynligvis på sigt medføre større indvandring, hvilket gør det stadigt mere presserende at reformere det danske velfærdssystem, så indvandringen fra ikke-vestlige lande ikke påfører Danmark en økonomisk byrde.

Meningsmålings resultater

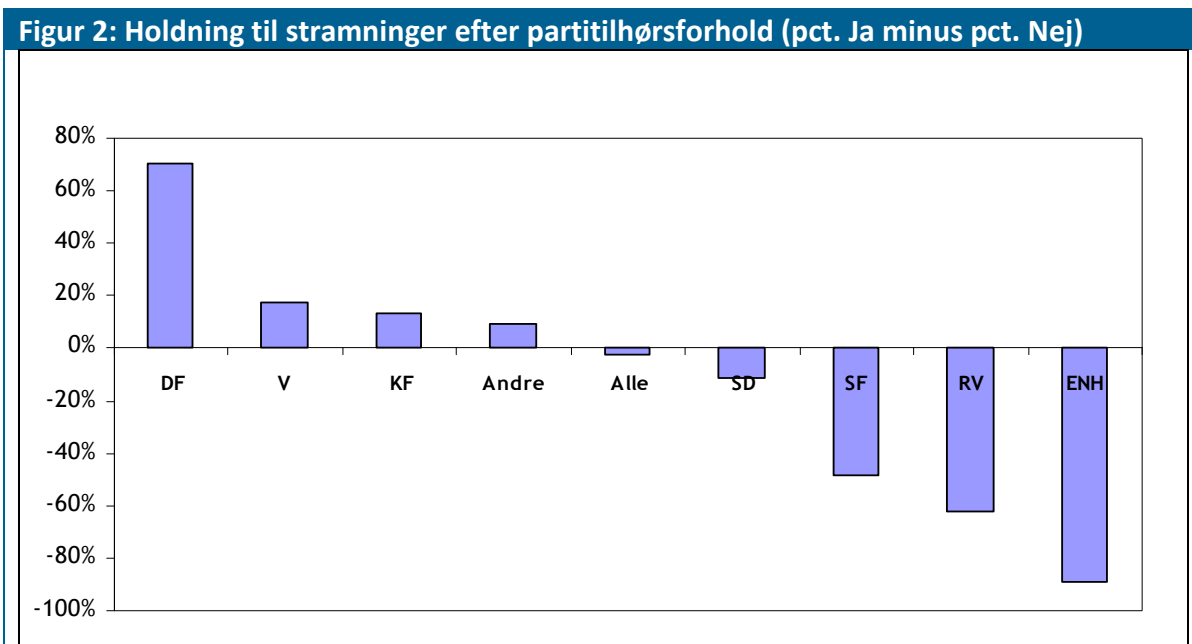
Af en befolkningsundersøgelse gennemført blandt 1.074 personer af Catinet for CEPOS i perioden 14. til 21. september 2009 fremgår det, at der ikke er et flertal i befolkningen overfor muligheden for at få familiesammenføring til Danmark. Danske Folkeparti har i forbindelse med dette års finanslovsforhandlinger stillet krav om yderligere stramninger, men det lader ikke til, at der er et flertal for dette i befolkningen. Som det fremgår af nedenstående figur, er det kun 44 procent af de adspurgte, der angiver at støtte stramninger af mulighederne for familiesammenføring. Spørgsmålets fulde ordlyd fremgår af teksten i figuren. Der er ikke stor forskel mellem de to grupper, og der er ikke et statistisk signifikant flertal mod stramningerne¹, men resultatet er bemærkelsesværdigt, fordi det går mod generelle opfattelse af, at befolkningen altid vil støtte stramninger i indvandringspolitikken.

Figur 1: Danskernes holdning til strammere indvandringspolitik

¹ Ved gennemførelse af testen er 'ved ikke'-svar fjernet. Der er ikke signifikant mere end 50 pct. som er imod forslaget (konfidens interval 0,485 - 0,548).

I tabellen figuren nedenfor er resultaterne opgjort efter, hvilket parti respondenterne forventer at stemme på ved næste valg. Søjlerne viser procentpoint forskellen mellem de, som svarer ja og de som svarer nej til stramningen. Er søjlen over x-aksen betyder det, at der er et flertal som mener udlændingepolitikken bør strammes. Som det fremgår, er der blandt regeringspartierne og specielt Dansk Folkepartis vælgere et flertal for stramninger, mens der er et flertal imod i de øvrige partier. Specielt interessant er det, at der blandt socialdemokraternes vælgere er et signifikant flertal imod stramninger. Der er dog et betydeligt mindretal på 39,6 pct. af de socialdemokratiske vælgere, som støtter stramninger.

Tabellen nedenfor viser de samme resultater som figur 3. Dog er her også vist antallet af "ved ikke" svar, De to mest "tvivlende" partier er Socialdemokratiet og Venstre.

Tabel 1: Holdning til stramning opdelt på partitilhørsforhold

	Ja	Nej	Ved ikke	Total
A – Socialdemokratiet	39,6%	51,3%	9,1%	100,0%
B - Det Radikale Venstre	17,5%	80,0%	2,5%	100,0%
C - Det Konservative Folkeparti	52,8%	39,3%	7,9%	100,0%
F - Socialistisk Folkeparti	23,5%	71,7%	4,8%	100,0%
O - Dansk Folkeparti	82,9%	12,2%	4,9%	100,0%
V - Venstre, Danmarks Liberale Parti	53,1%	35,8%	11,2%	100,0%
Ø – Enhedslisten	3,6%	92,9%	3,6%	100,0%
Andre svar	44,5%	35,5%	20,0%	100,0%
Total	43,6%	46,3%	10,1%	100,0%

Kilde: Catinet gennemført for CEPOS. 1.074 respondenter.

Fremtidsperspektivet

En nødvendig politisk overvejelse ved fastlæggelse af et indvandringsregime er, hvorledes udvælgelsen af indvandrere skal foregå. Det er hverken realistisk eller ønskværdigt at lukke grænserne hermetisk eller åbne for fuldstændig fri indvandring. Der må nødvendigvis være en sammenhæng mellem graden af regulering af indvandringen til et land og størrelsen af de velfærdsydelser indvandrere er berettiget til. Høje ydelser og fri indvandring vil betyde betydelige nettoudgifter, fordi indvandringen ikke sker til arbejdsmarkedet men i høj grad til sociale ydelser. Alt andet lige vil et land med høje velfærdsydelser være relativt mere attraktivt for indvandrere med lavere produktivitet. Den uafhængige analysegruppe Dream har således for CEPOS beregnet, at en ikke-vestlig indvandrer giver et negativt nettobidrag på cirka 29.500 kroner om året over et livsforløb.

Siden 2001 har løsningen været en stram udlændingepolitik, der har mindsket antallet af familiesammenføringer betydeligt. Den nuværende stramme politik er kun blevet opretholdt ved hjælp af en stadig villighed til at gennemføre ny regulering, når der opstod "huller i hegnet". En sådan politik er naturligvis ikke uden omkostninger, fordi den mindsker borgernes handlemuligheder, og meningsmålingen indikerer, at der i befolkningen er en begyndende mæthed i forhold til de stramninger, der ellers længe har nydt bred opbakning. Samtidigt er den nuværende politik også under et vist pres fra udlandet i form af blandt andet EU-regulering af reglerne for familiesammenføringer, som den meget omtalte Metock-dom har sat fokus på.

Denne problemstilling opløser ikke sig selv inden for en nær fremtid. Der er ikke noget, der tyder på at interessen for at komme til Danmark fra de største oprindelseslande er mindsket, og den stadig store forskel i velstandsniveau må også forventes i fremtiden at give et incitament til at migrere fra mindre udviklede økonomier til Danmark og Vesten i almindelighed.

En metode til at mindske disse problemer vil være at ændre det danske velfærdssystem således at de velfærdsydelser en indvandrer modtager mindskes. Det kan enten ske ved generelt at mindske velfærdsydelserne, eller ved at etablere et system, der kræver at man "optjener" ret til velfærdsydelser, enten gennem ophold i landet eller ved direkte indbetaling. Fordelene ved en sådan reform vil være, at man gør det mindre attraktivt for indvandrere med lav produktivitet at komme til Danmark, samt direkte mindsker udgifterne til de, der kommer. For mange danskere vil et mindsket behov for at regulere indvandringen være en anden kærkommen konsekvens.